

lusit poeta, ad hunc modum.
 M̄enibus ex altis ad regna Cleombrotus orei
 Ambracioti miser corpore deslit.
 Nulla foret quanvis sclerula occasio mortis:
 Scripta Platonis ei sed peperer necem.
 Quoniam igitur imprudenti adolescenti contigit, ut cū nul-
 lam moriendo caufam nadus esset, & uita tamen abiicerit, quid
 ea efficiat mortis cōmentatio, ponderādum est. Vetus enim
 Plato dominantis illius in nobis Dei inuisu hinc nos demis-
 grare, uerba autē eius hęc sunt, Quid de hisce arcana sermo
 habetur, in quadam inuisos præsidio & quasi custodia esse
 homines, nec debere quę quia inuisus imperatoris, idest Deus,
 de præsidio & statione uita decedere: præclarus mihi uide-
 tur, nec sat cogniti facilis. Non ergo ruptis uelut corporis
 uinculis, nobis ē uita est abundu. Vt enim qui in carceribus
 ob perpetrata facinus consuetu coercerunt, si inde cū
 piant evadere, leges quoad eius fieri potest, subuertunt: sic
 qui opera in eo atq; studium ponunt ut corporis uinculum
 prouisione quādā colligati dissoluant; artificis ac molitoris
 omnium Dei decreta reſcindat atq; peruerterunt. Quādōrem
 hemini sibi ipsi mortem fas et lontificere. Quę cum ita sint,
 quid est, quādōrem philosophiam mortis esse cōmentatio-
 nē dicimus! Animum igitur aduerte, quādōq; hęc facile
 dissoluetur. Cum homo ex animo atq; corpore cōfert, sitq;
 duplex eius uinculum; duplex quoq; existet solutio. Nā alle-
 rum est naturę cōgrēns atq; consentaneum uinculū quod
 naturale dicimus: quo corpus cum animo coniungit, atq;
 animationis ab eo uim fuituoluntatis alterum atq; iudicet,
 quo corpori animus alligatur, eiūq; parer imperio. Itaque
 duo etiam dissolusionis erūt genera: Vnam, quo corpus ab
 animo auellitur ac separatur; altera, quo à corpore animus
 abduci confundit: ob eamq; caufam mors duplex etiam erit,
 Vna naturę congruens atq; confertenea, quā obire unum
 quenq; necesse est, idest, qua ab animo corpus seiuigitur: ac
 consilii atq; delectus altera, qua philosophi feuocare animū
 à societate & contagione corporis enuitur, eq; modo
 mortem dicuntur cōmentari, idest, id unū agere, ut maxime
 animū à corpore abducant. Non plane enim si ab animo
 corpus seceratur, proinde animus à corpore se uocabitur.
 Animi enim qui quadam corporū cupiditate ducuntur, post
 corpori interitus, in corpori amore persisterunt, quippe qui,
 ut ferunt, in monumētis atq; sepulchrī uerlent, in quibus
 umbras quēdam animorū species uite sunt. Quinetiam
 nec si animus ipse à corporis domicilio excellerit, continuo
 corpus ab animo separabitur. Nā qui uitam è sapientia flui-
 dio agunt, quādō huius usura lucis perfruerint, seipso
 tamen à corporis colluione abducunt. Itaq; recte philosophiam
 mortis esse cōmentationē præceptū est, idest, discessio-
 nis ab animo corporis meditationē. Sed exīstit deinceps
 quādō, cum philosophia propofitū sit ut rerum cogni-
 tio, quid sit cur definitionē eam, quā philosophiam terit,
 quia res sunt cognitionē esse altrū, quāq; eam diuinārū
 atq; humanarū rerum cognitionē esse declarat: à subiecto
 nō à fine haustis esse dixerimus! Quenadmodū enim cum
 medicinam scientiam esse dicimus, quia in corporum huma-
 norum contemplatione cernatur, à subiecto re eam duci de-
 finitionē putamus: at cum ualeudinīs efficientē, à fine,
 quōd in eo stūm ipsa studium consumat: sic in philosophia,
 si eius sit ut rerum cognitionē definitionē quę id explanet à
 fine sumptuā esse existimare par est, in quo in primis uiden-
 dum est, cum philosophia aliud eiusmō de genitū sit, ut tan-
 tūmodo animo reū cernat, aliud ut molitoriat aliquid & fa-
 cit: duos quoq; futuros fines. Nam cum mortis cōmenta-
 tionem philosophiam esse dicimus, definitionē eam explicā-
 mus, quāducta ab illa parte philosophia est, cuius opus
 est in agendo: cum autē rerum quia res sunt cognitionē, tum
 eam à parte cuius omne studium in rerum cognitionē uer-
 satur, definimus. Cumq; Dei similitudinē quātū natura hu-
 mana ferat, ab utroq; sic medicina, utpote quę cōcreta cō-
 posita, sit, cum iuxta eam modo finitur uia partem, quę in
 rerum cognitionē cōplationē, cernit, scienzia esse dis-
 citur, quę in humanorum corporū cognitionē elaborat, ac

merito quidem definitionē eam à subiecto trahi opinamur.
 At uero cum luxa id cuius gratia suam ipsa ad usum cōcē-
 plationē adhibet, ualeudinīs efficacē estē ditemus: hęc q;
 dñe sumi definitionē fatebimur. Ceterum quoniam phis-
 iophia in sola rerum cōcēplationē ueratur (nō ob aliud
 enim quā ut res intelligantur institutur) fieri non poterit, ut
 altera eius definitio ut de subiecta, atq; altera ab extremitate
 ea suffice uideatur. Omnenī enim cognitionē, aliquiū rei
 esse cognitionē oportet: quo circā idem genus cognitionē,
 & rem quę sub ea subiecta est cōincidet. Præterea siue à sub-
 iecto, siue à fine eam sumptuā esse dixerimus, nihil errabimus,
 quāq; ab utroq; potius dubia esse uideri potest. Verum
 ad definitionē dicimen, eius scilicet quę Dei elle simili-
 tudinem dicit, nec quibus in rebus ea similitudo hæret offē-
 dit, atq; eius quę mortis esse cōmentationē contendit, eo
 profēdo modo à nobis possunt. Atque etiam alia et
 philosophiae definitio apud Aristo, quę ab excellentiā pre-
 stantia, eius elicitor, qua ceteris omnibus & disciplinis &
 artibus antecellit: hoc modo, philosophia est ars artuum, ac
 scientiarum scientia, cuius certe uis tale quippiam ualeat ac
 efficit. Cognitionē omnis, aut artibus, aut scientiis est consen-
 tanea: porro artes ac scientiae rationibus nihil illa quidē in-
 ter se discrepant, utriusq; enim constantes stabilesq; sunt: rationes
 atq; eiusmodi ut fallere nequeant, sed materia dissen-
 tiunt. Nā scientia in his, quę sine illa mutatione varietateq;
 cohēret, semper uerfatur, quo in genere sunt, Astronomia,
 Geometria, atq; Arithmetica. Artes uero in iis quę plerumq;
 comunitantur elaborant. Quocirca Geometria rationes nun-
 quam illa quidē euariant, uelut quę ait, in omni circulo à
 medio ad circumutum omnia interualia à quę distat: id enim
 ita semper se habet. At Medicinę præcepta muratur: ut cum
 dicimus, contraria contraria sunt remedii: quia Medicina
 non semper in eodem existit. Nā non omnibus morbis ad
 haberi remedia possunt: quid enim si lethalis morbus fit: Præ-
 terea incident ēpē tempora cū non modo non contrariis,
 uerum etiam similibus morbi curantur, ut in his qui temere
 ac fortuitu contingunt. Frequenter enim affusa frigida remis-
 sum calorem ac penē amillium reuocauit. Initia ergo ceteris
 scientiis atq; artibus philosophia suppeditat. Ac Geometria
 quidem ea quę de toto genere suscipiuntur: quia quę gene-
 ralia sunt philosophia exquirit. Ad hęc Geometria punctū
 individuum sumit, atq; quę magnitudinem in infinitū lecat.
 atq; hęc ille quidē citramē demonstrationē initia usurpat. At
 uero philosophus ea ipa demonstrabit. Quia enim, inquit,
 quod terminas, atq; aliud cōplicētur, eo quod terminatur
 uno est interuelio minus. Nam corpus cum triplex interuel-
 lum habeat, extremitate & quasi libramento cōmetur, quę
 longitudinis est, & latitudinis particeps, crastitudine autem
 caret, quę à corpore etiam superatur. Corporis uero extre-
 mitas, in qua longitudi latitudi est, linea claudit, que
 unico est interuelio prædicta. Ac linea demum pūnto, quod
 nullam magnitudinem habet, nec in partis diuidit potest, si
 modo recte præceptum est quidquid aliud continet, eo eti-
 me quod ab eo continet uno semper interuello inferius. Oms
 nēq; in infinitū magnitudinem fecari ita docet, ut fieri in
 puncta diuisionem ostendat, quę simplicia sunt, & nulla ad
 mixtione concreta, nec corpus constituit. Itaq; tria in cor-
 pore sunt interualla, cum id in pūcta discerpitur. Nihil enim
 corpori diuiso illa detrahit, nisi quantū à quantitate auferat
 magnitudino. Tres uero habere magnitudines, haud quāq;. In
 corporis ergo definitio infinita cadi diuisio, & in qua
 extus nullus reperitur. Atqui si ob insitam nobis atq; ingenii
 tam imbecillitatem, perfecta ei atq; absoluī non potest, nō id
 circa tamē tollenda funditus est. Præterea Medic, cum sit à
 Philosophis demonstratum, quatuor, ex quibus quę in oris
 tu pofta sunt corpora nascenrentur, esse elementa, ea uulgaria
 quę omnium sermōnibus percrebuntur, nec iis aut plus
 ra aut pauciora, id de quo inter omnes cōstituit, sumentes, ex
 iis ipsiis quatuor oriri humores cōtentund, qui superioribus
 illis elemētis certa proportionē atq; comparatione respon-
 deat. Iam uero R̄ historie etiā ipsi, Philosophia initia quę
 dam exhibet. Comparatione enim & proportionē quadam
 exemplum